

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ο αναρχισμός πάντοτε υπογράμμισε την ανάγκη για μια ηθική αναγέννηση και για μια αντικουλτούρα (με την καλύτερη έννοια της λέξης) ενάντια στην κυρίαρχη κουλτούρα. Απ' όπου η έμφασή του στην ηθική, η μέριμνά του για μια αρμονία μεταξύ μέσων και σκοπών, η από μέρους του υπεράσπιση των ανθρώπινων καθώς και των πολιτικών δικαιωμάτων, ειδικότερα με την ανησυχία του για την καταπίεση σε κάθε όψη της ζωής.

Μ. Μπούκτσιν

«Το δικό μας μέσο για την επανάσταση είναι η οργανωμένη αποδέσμευση αυτών που ονομάζονται επικίνδυνα πάθη κι η καταστροφή εκείνου που στην ίδια την αστική γλώσσα ονομάζεται δημόσια τάξη. Εμείς επικαλούμαστε την αναρχία, αυτή την εκδήλωση της ζωής και των λαϊκών πόθων, απ' την οποία θα ξεπηδήσει, με την ελευθερία και διαμέσου αυτής, η αληθινή ισότητα όλων, η νέα τάξη πραγμάτων που θα στηρίζεται στην ολοκληρωμένη ανάπτυξη και την ελεύθερα οργανωμένη εργασία όλων, κι η ίδια η δύναμη της επανάστασης».

Μ. Μπακούνιν

Αθήνα 27 Σεπτέμβρη 1986

Νο 6

Φίλε αναγνώστη, η μέρα των «δημοτικών εκλογών» πλησιάζει: Θα συρθείς και πάλι υποχρεωτικά ως τις κάλπες για να νομιμοποιήσεις την απάτη των κάθε εκλογών, υποσυνείδητα ανακυκλώνοντας και αφομοιώνοντας την ψευδαίσθηση της δικής σου, προσωπικής δυνατότητας να αποφασίζεις για τον εαυτό σου μέσα από την «επιλογή» των αφεντικών που θα σε κυβερνήσουν. Την απάτη των εκλογών την διαπιστώνεις βέβαια καθημερινά, όταν οι ελπίδες σου για κάτι καλύτερο διαψεύδονται δραματικά.

Φίλε αναγνώστη, ζούμε σ' ένα κόσμο όπου η κοινωνική ελίτ των αφεντικών βάζοντας μπροστά τα μαντρόσκυλα των ΜΑΤ και στήνοντας κάθε τόσο κάλπες στις γειτονιές, σε υποχρεώνει να λες «σφάξε με αγά μου ν' αγιάσω» –δίχως πολλές φορές να το καταλαβαίνεις. Όλη αυτή η απάτη διαιωνίζεται μέσα από την ψευδολογία, μέσα από το πλάσιμο μύθων, μέσα από την πλύση εγκεφάλου. Κι όταν κάποιοι μιλούν ενάντια στα αφεντικά και στο κράτος, τότε οι κάθε «Δροσογιάννηδες» καλούνται να ξελασπώσουν τ' αφεντικά με κλομπς και προληπτικές συλλήψεις.

Φίλε αναγνώστη, είναι απαραίτητο να σπάσει το φράγμα της σιωπής που έντεχνα επιβάλλει η κοινωνία των αφεντικών, σε κάθε φωνή που αποκαλύπτει το ψεύδος της εξουσίας. Η εξέγερση δεν μπορεί άλλο πια να περιορίζεται στους φλεγόμενους δρόμους των πόλεων, στη σύγκρουση –μόνο– με τα μαντρόσκυλα των ΜΑΤ. Η εξέγερση πρέπει να αποκτήσει λόγο, να μιλά ευρύτερα για την αταξική κοινωνία, για τις προοπτικές ενός κόσμου δίχως αφέντες και θεούς, για τη δυνατότητα να κυβερνήσουμε μόνοι μας τις ζωές μας, να περισώσουμε τις επιθυμίες μας, να ανατρέψουμε τις μονοκομματικές και τις πολυκομματικές δικτατορίες, να ανατρέψουμε την εξουσία και το κράτος.

Φίλε αναγνώστη, η έκδοση του «Αναρχικού» παλεύει για να σπάσει το φράγμα της σιωπής. Όπως παλεύουν και τα άλλα αναρχικά έντυπα. Όλες αυτές οι προσπάθειες όμως, διεκπεραιώνονται εντός των κοινωνικών ορίων που επιβάλλει η τεχνική διαδικασία της κάθε έκδοσης: χρειάζεται ν' αγοράζεται χαρτί, να πληρώνεται η φωτοσύνθεση, οι αναπαραγωγές και το τυπογραφείο. Είναι αυτή η πολωτική και εξουθενωτική πεζή διαδικασία που καταλήγει στο συμπέρασμα: **η ελευθερία της έκφρασης είναι δυνατότητα μόνο των εχόντων. Εκείνοι που έχουν μπορούν και να μιλούν.**

Φίλε αναγνώστη, πιστεύουμε ότι οι μειοψηφίες του κοινωνικού περιθώριου παραμένουν μειοψηφίες **και επειδή** δεν έχουν. Έτσι δεν μπορούν και να μιλούν. Αν λοιπόν η αναρχία αποτελεί έκφραση και προσανατολισμό μιας περιθωριακής κοινωνικής μειοψηφίας, τότε καλά να πάθει και να μην μπορεί να μιλά. Όμως, πιστεύουμε ότι το σπέρμα της αναρχίας είναι το σπέρμα της ζωής και βρίσκεται μέσα σ' όλους μας. Είναι τα άναρχα μάτια μας, η άναρχη ψυχή μας, ο άναρχος νους μας: ακόμη το κράτος και οι μπάτσοι παλεύουν να μας επιβάλλουν πού θα στρέψουμε το βλέμμα, πώς θα νοιώσουμε, πώς θα σκεφτούμε. Η αναρχία λοιπόν δεν είναι ο λόγος που αρθρώνει τραυλίζοντας κάποια μειοψηφία απροσάρμοστων «παιδιών». Είναι η ζωή. Πρέπει να ανατρέψουμε το μύθο της αναρχίας-μειονότητας.

Φίλε αναγνώστη, η απόφαση είναι κρίσιμη. Η οικονομική συμβολή όλων, είναι το απαραίτητο στάδιο για να σπάσει το καθεστώς των ζημιογόνων μύθων. Χωρίς μύθους, τούτη η κοινωνία θα διαλυθεί από μόνη της

συνέχεια στην 4

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥΣ (ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ)

Όπως είχαμε υποσχεθεί στο προηγούμενο φύλλο, συνεχίζουμε και σήμερα με το θέμα της ανάκρισης.

Αρνούμαστε να υπογράψουμε τα χαρτιά που μας δίνουν, δηλαδή την έκθεση σύλληψης, τις εκθέσεις ερευνών και κατασχέσεων και τις καταθέσεις, αν δεν είναι μπροστά ο δικηγόρος μας κι αν δεν διαβάσουμε πρώτα προσεκτικά το περιεχόμενό τους.

Στην περίπτωση που κάποιος συγκατηγορούμενός μας «σπάσει» και πει επιβαρυντικά για μας πράγματα, εμείς τον διαψεύδουμε κατηγορηματικά και δηλώνουμε ότι όσα λέει είναι ψέμματα. Αυτό βοηθάει όχι μόνο εμάς, αλλά και εκείνον για να μπορέσει αργότερα να ανακαλέσει την κατάθεσή του.

Όταν μας οδηγήσουν τελικά στον εισαγγελέα, καταγγέλλουμε κάθε πίεση που μας ασκήθηκε κατά την προανάκριση και του δηλώνουμε ότι καταθέτουμε εκείνη τη στιγμή προφορική ή γραπτή μήνυση. Αν έχουμε χτυπηθεί, ζητάμε να μας εξετάσει αμέσως ιατροδικαστής.

Αν απ' την ώρα της σύλληψης μέχρι την παρουσίασή μας στον εισαγγελέα έχουν περάσει περισσότερες από 24 ώρες, τότε του ζητάμε να μας αφήσει αμέσως ελεύθερους και κάνουμε μήνυση κατά των αστυνομικών και κάθε υπεύθυνου για παράνομη κατακράτηση.

Όταν η κατηγορία είναι σε βαθμό κακουργήματος ή αν ο εισαγγελέας θεωρήσει ότι τα αδικήματα είναι σοβαρά, έστω κι αν είναι πλημμελήματα, μας παραπέμπει στον τακτικό ανακριτή.

συνέχεια στην 4

ΣΕΙΡΑ «ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ»

(για να γκρεμίσουμε τους μύθους του κράτους)

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΡΩΤΗ: ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΛΕΝΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Σου έχουν μάθει ότι οι εφημερίδες στηρίζουν τη δημοκρατία (τους), στο ότι εξυπηρετούν τις ανάγκες της αντικειμενικής πληροφόρησης του πολίτη. Πρόκειται για ένα ψέμμα που διαπιστώνεται καθημερινά μέσα από την αντιφατική παρουσίαση ίδιων ειδήσεων, από την κάθε μία εφημερίδα! Και επειδή η αλήθεια δεν μπορεί παρά να είναι (κάθε φορά) μόνο... μία, δεν μπορούμε παρά να δεχτούμε ότι όλες οι εφημερίδες πλην μιας, γράφουν ψέμματα. Όμως:

– οι εφημερίδες είναι εμπορικές επιχειρήσεις που παράγουν προϊόν και το διαθέτουν στην αγορά.

– το προϊόν των εφημερίδων είναι η είδηση και αγορά είναι η **«αγορά των συνειδήσεων»** των πολιτών.

– οι εφημερίδες είναι το μοναδικό ίσως «αγαθό» που **πουλιέται σε τιμή χαμηλότερη του κόστους του** (για παράδειγμα, ενώ κάθε εφημερίδα υπολογίζεται ότι κοστίζει 50-60 δραχμές για να φτάσει ως το περίπτερο, πουλιέται 40 δραχμές).

– για να καλύψει το κόστος της έκδοσής της η κάθε εφημερίδα, αλλά και για να αφήσει κέρδος στους εκδότες της, **είναι υποχρεωμένη να αναζητά από αλλού χρήματα.**

– τα χρήματα αυτά τα παίρνει από δύο βασικές πηγές. Η μία είναι **τα εμπορικά κυκλώματα** και η άλλη οι **κομματικές επιχειρήσεις** (τα κόμματα δηλαδή). Υπάρχει και μια τρίτη πηγή, όχι τόσο σημαντική, που είναι οι **κρατικές επιχορηγήσεις.**

– έτσι, οι εφημερίδες **εξαρτώνται οικονομικά** από κέντρα που φυσικά δεν ενδιαφέρονται για την αντικειμενική πληροφόρηση, αλλά για την προώθηση των **στενών συμφερόντων** τους.

– από τη μία μεριά, τα εμπορικά κυκλώματα χρηματοδοτούν τις εφημερίδες με τη δημοσίευση των **διαφημίσεων.** Κάθε διαφήμιση σημαίνει εκατοντάδες χιλιάδες δραχμές για τον εκδότη. Έτσι, ποτέ οι εφημερίδες δεν πάνε κόντρα στα εμπορικά κυκλώματα που τους δίνουν διαφήμιση. Πάνε κόντρα μόνο σε μεμονωμένες περιπτώσεις, όταν συγκεκριμένοι έμποροι έτσι κι αλλιώς δεν δίνουν διαφήμιση στη συγκεκριμένη εφημερίδα. Με τον τρόπο αυτό, η συγκεκριμένη εφημερίδα και φαίνεται ότι κοντράρει στα εμπορικά κυκλώματα και παράλληλα μαζεύει χρήμα από τις διαφημίσεις των ανταγωνιστών εκείνου του έμπορα που ήρθε σε σύγκρουση με την εφημερίδα.

– από την άλλη μεριά, η εφημερίδα παίρνει μεγάλα, **μυστικά κονδύλια** από τους κομματικούς μηχανισμούς που υπηρετεί. Κανείς δεν κρύβει ότι κάθε εφημερίδα «ανήκει» σε κάποιο κόμμα. Όλοι όμως κρύβουν ότι αν συμβεί να υπάρξει είδηση αντίθετη προς τα συμφέροντα του κόμματος αυτού, τότε η εφημερίδα θα την λογοκρίνει. Αν δεν το κάνει, θα έχει να υποστεί τον **οικονομικό αποκλεισμό από το κόμμα-χρηματοδότη.**

– τέλος, τα κρατικά δάνεια δημιουργούν την απαραίτητη εξάρτηση και από τον γενικό κρατικό μηχανισμό, που έτσι κι αλλιώς γεφυρώνει τα συμφέροντα των κομμάτων, των εμπόρων, των αφεντικών, των κρατιστών.

– πέρα από τις οικονομικές αυτές εξαρτήσεις που στερούν τη δυνατότητα αντικειμενικής παρουσίασης της πληροφόρησης, υπάρχει και το **καθεστώς επαγγελματικής λειτουργίας των δημοσιογράφων.**

– οι δημοσιογράφοι **αυτολογοκρίνονται** έτσι ώστε τα χειρόγραφά τους να μην έρχονται σε σύγκρουση με τη «γραμμή» που έχει επιβάλει ο εκδότης στην εφημερίδα του. Μ' αυτό τον τρόπο είναι σχεδόν αδύνατο να δημοσιευτεί είδηση αντίθετη προς τα συμφέροντα που εξυπηρετεί η εφημερίδα.

– κάθε δημοσιογράφος που δεν συμμορφώνεται, απολύεται ή –αν έχει πρόβλημα με τη συνείδησή του– εγκαταλείπει την εφημερίδα (έτσι ο εκδότης γλυτώνει και την αποζημίωση).

– πέρα από την οικονομική εξάρτηση και την αυτολογοκρισία των δημοσιογράφων, υπάρχει και κάτι ακόμη. **Η «πηγή» των ειδήσεων.**

– έτσι, οι μεν εσωτερικές ειδήσεις, σε ποσοστό 90%, διοχετεύονται από τους ίδιους τους κρατικούς μηχανισμούς, τις κομματικές επιχειρήσεις και τους εμπορικούς κύκλους. Οι δε εξωτερικές ειδήσεις διοχετεύονται από μερικά διεθνή «ειδησεογραφικά» πρακτορεία (Ρώυτερ, Γαλλικό, ΤΑΣΣ, UPI κλπ) που ελέγχονται από άλλα αφεντικά και που προωθούν σε γενική κλίμακα την αντίληψη που βολεύει τους κρατιστές σ' όλο τον κόσμο.

– κάτω από αυτή την **πληροφοριακή και οικονομική εξάρτηση**, είναι αδύνατο να υπάρξει εφημερίδα που θα λέει πάντα την αλήθεια και που θα εργάζεται για την προώθηση των συμφερόντων του «λαού». Οι εφημερίδες εκδίδονται από τα αφεντικά και τα όργανά τους και είναι παράλογο να περιμένουμε ότι ο τύπος λειτουργεί υπέρ του «λαού» και σε βάρος εκείνων που τον χρηματοδοτούν! Αν ήταν έτσι, ο χρηματοδότης, βλέποντας ότι κινδυνεύουν τα συμφέροντά του, θα έκοβε την οικονομική υποστήριξη και θα έκλεινε την άτακτη εφημερίδα.

Συμπέρασμα. Οι εφημερίδες δεν είναι σε θέση να λένε αλήθεια, δεν μπορούν να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των πολιτών γιατί εξυπηρετούν τα συμφέροντα των αφεντικών και φτιάχτηκαν από τα αφεντικά για αυτό ακριβώς το λόγο. **Σταματείστε λοιπόν να πιστεύετε τις εφημερίδες.** Είναι ανθυγιεινό...

Μια μικρή συζήτηση για τα ναρκωτικά...

Ο διάλογος που ακολουθεί είναι πραγματικός και αποδίδεται όπως ακριβώς έγινε.

«–ποια ναρκωτικά παίρνεις;

– όλα, όμως θέλω να πω δυο λόγια για το **«ντικοβίξ»** και το **«καρδιοζόλ»**, τα φάρμακα.

– σ' ακούω.

– αυτά τα φάρμακα κανονικά πουλιούνται με ειδική συνταγή γιατρού και κοστίζουν γύρω στις 200 δραχμές το μπουκάλι. Εγώ τα βρίσκω από συγκεκριμένα άτομα στις γειτονιές και τα αγοράζω 2000 δραχμές το σιρόπι και 2500 δραχμές τις σταγόνες.

– θέλεις να πεις πώς έχουν οι έμποροι αυτά τα φάρμακα, που κανονικά δεν θάπρεπε να βρίσκονται εκτός φαρμακείων;

– ναι, αυτά τα φάρμακα έρχονται από ένα εργοστάσιο στην Παιανία, μου φαίνεται λέγεται «Διαλέξ», κάπως έτσι. Πώς φτάνουν στις γειτονιές, στους εμπόρους; Ή από τα φαρμακεία τα παίρνουν ή κατευθείαν από το εργοστάσιο. Αν τα παίρνουν από τα φαρμακεία, τότε αυτό σημαίνει δυο πράγματα. Ή ότι υπάρχουν γιατροί που δίνουν σε κάποιους έμπορους ειδικές συνταγές, και μάλιστα για μεγάλες ποσότη-
γίνονται αγορές από φαρμακεία, φοβερές. Ένας έμπορος αγοράζει δεκάδες μπουκάλια από φαρμακείο, σε διπλή τιμή, Φυσικά, μας τα πουλάει μετά σε δεκαπλάσια.

– το φαρμακείο πώς δικαιολογεί τις πωλήσεις αυτές... δεν γίνονται έλεγχοι στις πωλήσεις αυτών των φαρμάκων;

– αφού όλοι στο κόλπο είναι, μπάτσοι, επιθεωρητές, υπουργεία, οργανισμοί... Άσε. Τώρα υπάρχει και η περίπτωση που το εργοστάσιο δίνει στους έμπορους μεγάλες ποσότητες σε καλές τιμές. Και το εργοστάσιο δίνει μίζα στους ελέγχους που γίνονται.

– αυτά τα τελευταία που λες... δείχνει ότι καταλαβαίνεις ότι είσαι θύμα μιας μεθοδευμένης κατάστασης, μιας άλλης καταστολής. Έτσι ήσουν στην αρχή, δεν ήξερες τίποτε;

– ... θέλω να σταματήσω... εγώ πριν από μερικά χρόνια είχα βιβλία σπίτι μου, διάβαζα πολύ... Πήγα μια μέρα και τα πούλησα όλα, για δυο χιλιάρικα, πάνω από εκατό βιβλία... θα σταματήσω... κυρίως την πρέζα... τα φάρμακα τα παίρνω για να μην παίρνω την πρέζα... θέλω να σταματήσω...

– ξέρεις ότι οι έμποροι θα φύγουν μόνο πάνω από το πτώμα σου;

– ... το ξέρω... θέλω να σταματήσω...»

(Σημείωση. Τα «ντικοβίξ» και «καρδιοζόλ» είναι κοδεϊνούχα παρασκευάσματα, που προέρχονται από παράγωγα όπιου)

4ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ I.F.A. (ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ)

Η Γραμματεία της CRIFA (Commission de Relations de l'Internationale des Féderations Anarchistes –Επιτροπή Σχέσεων της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών) ανακοινώνει ότι το 4ο Συνέδριο της IFA θα γίνει στο Παρίσι στις 31 Οκτώβρη – 1, 2 & 3 Νοέμβρη 86. Θα συζητηθούν τα εξής:

– Λογοδοσία απερχόμενης γραμματείας.

– Εγγραφή νέων μελών.

– Καθορισμός επιτροπών για την παρουσίαση των θεμάτων.

– Σχέσεις με τον Τύπο.

α) Μελέτη της διεθνούς κατάστασης και του Αναρχικού κινήματος. (Έκθεση της CRIFA)

β) Αναφορές για την κατάσταση στις διάφορες χώρες απ' τις Ομοσπονδίες της IFA ή από παρόμοιες ομάδες (όπου δεν υπάρχουν Ομοσπονδίες).

– Η θέση της IFA στα μεγάλα σύγχρονα προβλήματα (εθνικοαπελευθερωτικοί πόλεμοι, αποικιοκρατία, στρατιωτικοποίηση, ιμπεριαλισμός, πολιτική των συνασπισμών (ΝΑΤΟ-Σύμφ.Βαρσοβίας)).

– Εργατικοί αγώνες, συνδικαλισμός, AIT/IWA (Αναρχοσυνδικαλιστική Διεθνή).

– Προοπτικές κοινωνικού μετασχηματισμού και Αναρχικός αγώνας.

– Δελτίο τύπου της GRIFAκαι μέσα έκφρασης και ενημέρωσης της IFA.

ΠΗΡΑΜΕ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΣΑΣ...

- Απο την **«Αυτοδιεύθυνση»** της Λάρισας, πήραμε το παρακάτω σημείωμα που αναφέρεται στις δραστηριότητες της ομάδας στο δίμηνο ΙΟΥΛΗ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. Επισης πήραμε προκήρυξη, από την οποία αναδημοσιεύουμε αποσπάσματα.

Οι δραστηριότητες της «ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ» τους δυο τελευταίους μήνες:

- Κόλλημα της αφίσας ΚΑΤΩ ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ
- Μοίρασμα του δελτίου ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ
- Χειρόγραφες αφισε για το ΜΠΑΛΛΗ με το παρακάτω κείμενο:

«ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΓΙΑ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟ, ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΑΦΗΝΕΤΑΙ ΝΑ ΑΡΓΟΠΕΘΑΝΕΙ (52 ΜΕΡΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ) ΕΝΑΣ ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΟΣ ΔΙΑΔΗΛΩΤΗΣ
ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΛΗΣ».

- Αφίσες για τη γιορτή των ενόπλων δυνάμεων στο κέντρο της πόλης (χειρόγραφες).
- Κόλλημα της αφίσας ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ ΤΑ ΚΟΡΜΙΑ ΜΑΣ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΒΙΔΕΣ ΣΑΣ στα 4 στρατόπεδα της Λάρισας.
- μοίρασμα της προκήρυξης σε **200 αντίτυπα.**

«Η Γιορτή των Ενόπλων Δυνάμεων στις 22.8.86 είναι ακόμη μία επίδειξη της απάτης που ονομάζεται πατριωτισμός. Η εξάπλωση αυτής της ιδέας-απάτης εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου και του Κράτους και μας δίνει μία ψευδή εικόνα για την πραγματικότητα του στρατού.

Ο Στρατός δημιούργημα του Κράτους υπάρχει για να προστατεύει από κάθε κίνδυνο το ίδιο και τα συμφέροντά του.

Είναι το κύριο κατασταλτικό όργανο που θα αντιμετωπίσει και θα πολεμήσει κάθε εξέγερση ή επανάσταση της εργατικής τάξης ενάντια στο Κράτος και το κεφάλαιο. Παρουσιάζεται πάντα και σ' όλα τα κράτη να είναι εχθρός του προλεταριάτου (πρόσφατο παράδειγμα στη χώρα μας η εξέγερση του Πολυτεχνείου ενάντια στο χουντικό καθεστώς».

Ο πατριωτισμός είναι το άλλοθι του κράτους για την ύπαρξη του στρατού. Ταυτίζοντας τα συμφέροντα του λαού με τα συμφέροντα του κράτους και κατ' επέκτασιν και του κεφαλαίου έδωσαν μια θρησκευτική ευλάβεια στο όνομα Πατρίδα προσπαθώντας να μας πείσουν ότι οι πόλεμοι γίνονται για το καλό μας. Στην πραγματικότητα δεν γίνονται παρά μόνον για να προστατεύουν το κεφάλαιο και αυτό, το ονομάζουν «αμυντικό πόλεμο», είτε με μια πιο επαίσχυντη μιλιταριστική διάθεση να αναπτυχθεί κατακτώντας καινούργιες περιοχές ώστε να αποκτήσουν καινούργιες αγορές για να πωλούν τα εμπορεύματά τους και εδάφη πλουτοπαραγωγικά.

- Από τους «εργαζόμενους στο Αιγάλεω» πήραμε το παρακάτω γράμμα:

ΗΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΟΡΓΟΥΕΛ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΕΦΙΑΛΤΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ.

> «Η ελευθερία μόνο για τους οπαδούς της κυβέρνησης και για μόνα τα μέλη ενός κόμματος δεν είναι ελευθερία. Η ελευθερία νοείται πάντα για εκείνον που σκέφτεται διαφορετικά» (Ρόζα Λούξεμπουργκ).

Καταγγέλλουμε πληθώρα στελεχών και μελών του ΠΑΣΟΚ Αιγάλεω που εδώ και καιρό έχουν εξαπολύσει μια εκστρατεία τρομοκράτησης και εξόντωσης (επαγγελματικής και ηθικής) όσων καθηγητών έχουν ριζοσπαστικές κοινωνικές, παιδαγωγικές αντιλήψεις και πρακτικές.

Προεξάρχοντας αυτής της μεθοδικής και επίμονης δραστηριότητας είναι ο καθηγητής μαθηματικών του 4ου Λύκειου Αιγάλεω Μπιτούνης Παναγιώτης, στέλεχος του ΠΑΣΟΚ Αιγάλεω και μέλος της ΠΑΣΚ καθηγητών Δυτικής Αττικής. Συγκεκριμένα, το «λαμπρό αυτό αστέρι» της «αλλαγής» σε μόνιμη βάση βρίζει και απειλεί εκπαιδευτικούς που υιοθετούν αντιαυταρχικές μεθόδους διδασκαλίας και συμπεριφοράς, σέβονται την προσωπικότητα των μαθητών (-τριών), ενισχύουν τις μαθητικές πρωτοβουλίες, συμβάλουν στην ανάπτυξη του ελεύθερου διάλογου μέσα στα σχολεία, δεν δέχονται ότι υπάρχουν ταμπού απαράβιαστα για τον ελεύθερο στοχασμό. Επίσης ο Μπιτούνης επειδή αδυνατεί ν' αντιπαρατεθεί ιδεολογικά, καταφεύγει σε χειμάρρους ασύστατων συκοφαντιών και τερατώδικων ψευδολογιών. Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικά περιστατικά: Σκηνή 1η: Μέσα στο γραφείο καθηγητών ο Μπιτούνης λέει: «Ο τάδε καθηγητής, που ήταν πέρσι στο σχολείο μας, έχει θεαθεί (σε επέτειο του Πολυτεχνείου) να επιτίθεται στα στεφάνια του Πολυτεχνείου και να τα καίει επικεφαλής ομάδας αναρχικών. Αυτός μάλιστα έδινε εντολές» (δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία φορά που στελέχη του ΠΑΣΟΚ υλοποιούν τη θεμελιακή αρχή του Γκαίμπελς «λέγε συνεχώς ψέμματα κάτι θα μείνει στο τέλος» και του Χίτλερ «Η βάση της προπαγάνδας είναι η αρχή του μεγάλου ψέμματος. Είναι απόλυτα σωστό το δόγμα που λέει πως το μέγεθος της ψευτιάς είναι ένας παράγοντας για να γίνει πιστευτή»). Σκηνή 2η (μέσα σε μαγαζί): Ο Μπιτούνης λέει στον καταστηματάρχη: «Ο τάδε καθηγητής, που είναι αναρχικός, διαφθείρει τη νεολαία. Σε λίγο καιρό τα παιδιά σας θα γίνουν ναρκομανείς, θα πάνε στα κοινόβια των Εξαρχείων, θα κλέβουν... Τι κάθεστε; Πρέπει να τον διώξετε απ' το Αιγάλεω αυτόν τον διαφθορέα. Εγώ έχω φίλο μου το νομάρχη. Έχω πολλούς γνωστούς μου μέσα στο Υπουργείο Παιδείας. Μπορώ να σας βοηθήσω αν κινηθείτε με υπογραφές εναντίον του παλιοαναρχικού».

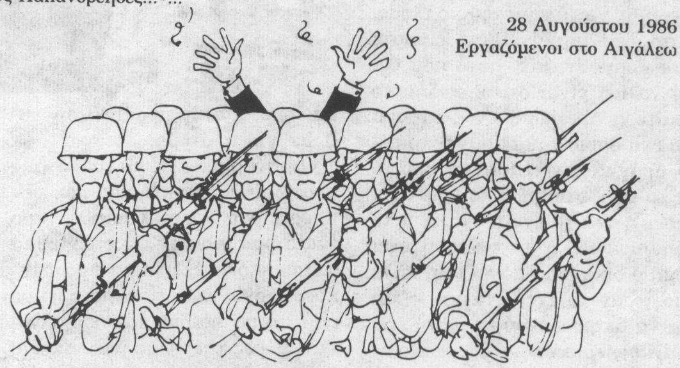
Και βέβαια μετά από τέτοια πολύμοχθη προσπάθεια του Μπιτούνη και της κλίκας του ακολουθούσαν οι ανατριχιαστικές αναφορές-καταγγελίες των «αγανακτισμένων πολιτών», των «ανησυχούντων γονέων και κηδεμόνων», μελών του ΠΑΣΟΚ (με αποδέκτες το Υπουργείο Παιδείας, τη Διεύθυνση Μέσης Εκπαίδευσης Δυτικής Αττικής και τη Νομαρχία) αναφορές-καταγγελίες που διαβάζοντάς τες νομίζεις πως ζεις στην εφιαλτική Οργουελική κοινωνία... Οι αναφορές αυτές –μνημεία φασίζοντος λαϊκισμού, αχαλίνωτου κοινωνικού συντηρητισμού, χομεϊνικού πουριτανισμού, γκαιμπελίστικης νοοτροπίας– επιπρόσθετα χαφιεδίζουν τη συμμετοχή καθηγητών σε συγκεντρώσεις!!! Παραθέτουμε σχετικό απόσπασμα αναφορά: «... Στις 26.2.85 έγινε συγκέντρωση αριστεριστών (αναρχικών) στο θέατρο «Γκλόρια» επί της Ιπποκράτους. Εκεί ήταν και ο τάδε καθηγητής...»!!! Αυτό θα πει πράσινος χαφιεδισμός, πράσινη παρακολούθηση, πράσινο φακέλωμα... (Το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Ίδιος ο χαφιεδισμός και ίδια η τρομοκρατία).

Βασικός συντάκτης τέτοιων επαίσχυντων αναφορών ήταν το διαβόητο μέλος της 4ης Τ.Ο.ΠΑΣΟΚ Αιγάλεω Βασιλείου Σταύρος (κατοικεί στην οδό Μνησικλέους 36 στα σύνορα Αιγάλεω-Χαϊδαρίου, κοντά στα ΤΕΙ, τηλέφωνο 598611), που βοηθήθηκε σε μεγάλο βαθμό από «καρφιά».

Και κατόπιν σειρά είχαν οι πειθαρχικές διώξεις (ενάντια στους προαναφερθέντες καθηγητές) με κατηγορίες ότι 1) εκφράζουν ανατρεπτικές ιδέες και συμμετέχουν σε αναρχικές συγκεντρώσεις αν και είναι δημόσιοι υπάλληλοι 2) ξεσηκώνουν τη νεολαία της περιοχής να εναντιώνεται έμπρακτα στο θεσμό της οικογένειας. Τις διώξεις άσκησε η διευθύντρια Μέσης Εκπαίδ. Δ. Αττικής Σαρδέλη...

Δημοσιοποιούμε και στιγματίζουμε όλους τους ΠΑΣΟΚτζήδες που θεωρούν το χαφιεδισμό, την τρομοκρατία, τις προγραφές σαν ύψιστες αρετές, οι οποίες οδηγούν σε «ακόμα καλύτερες μέρες, με καυτερό τον πράσινο ήλιο και με σύμβολα τους Δροσογιάννηδες, τους Κουτσόγιωργες, τους Κουρήδες του «Αυριανισμού», τους Παπανδρέηδες...».

28 Αυγούστου 1986
Εργαζόμενοι στο Αιγάλεω

- Από την **«Πρωτοβουλία αντιεξουσιαστών για την αποδέσμευση και έκφραση της ζωϊκότητας (στους κοινωνικούς και ατομικούς χώρους)»**, πήραμε το πρώτο φύλλο του Δελτίου Πληροφόρησης, μαζί μ' ένα επεξηγηματικό γράμμα. Για οικονομία χώρου, εδώ περιοριζόμαστε στην αναδημοσίευση μιας **σειράς προτάσεων** της «Πρωτοβουλίας» και ελπίζουμε ότι θα ανοίξει ένας **γόνιμος διάλογος.**

Σύντροφοι, Συντρόφισσες,
επειδή τα τελευταία γεγονότα μέτρησαν πιο πολύ από τις συνέπειες τους...
επειδή θέλουμε να δημιουργήσουμε καταστρέφοντας την ολότητα του θέματος και όχι συμμετέχοντας σε αυτήν...
επειδή βαρεθήκαμε να φοβόμαστε το διπλανό μας όποτε κατεβαίνουμε στους δρόμους...
και κυρίως
επειδή βαρεθήκαμε να καλύπτουμε ΜΕ τις πλάτες μας και θέλουμε να καλύψουμε ΤΙΣ πλάτες μας...

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΣΑΝ ΑΜΕΣΑ ΒΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

α) ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ:

Απέναντι στους φετιχιστές της βίας: την υιοθέτηση μιας δράσης σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο

Απέναντι στους φασίστες: δράση μόνο σε πρακτικό επίπεδο

Απέναντι στην εξουσία και την καταστολή στους κοινωνικούς χώρους:

– την επιλογή από μέρους μας, όσο είναι αυτό δυνατό, του τόπου και χρόνου σύγκρουσης με τις μονάδες καταστολής
– το διαρκές σταμπάρισμα ΜΕΑτζήδων κλπ σ' ένα πλαίσιο ξεκαθαρίσματος του «χώρου» (μια επιχείρηση «αρετής» ενάντια στο χαφιεδοσκυλολόι)
– τη δημιουργία μιας ευρύτερης ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ που:

θα έχει συνεχή επαφή με δικηγόρους
θα εκδίδει κάποιο έντυπο πληροφόρησης
θα υποβάλλει μηνύσεις (στην προσπάθεια της για δημοσιοποίηση μιας υπόθεσης) και κύρια
θα διαχειρίζεται έναν ειδικό λογαριασμό-ταμείο που θα ανοιχτεί για τα θύματα της καταστολής

Στις πορείες: μια δυναμική ευέλικτη οργάνωση (με περιφρούρηση, σχέδιο διαδρομής-δράσης κλπ) που θα έχει τη δυνατότητα να αυτο-αμυνθεί.

β) ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

(–) **Μια «ειρηνική» πρακτική με βάση 2 παράγοντες:** την αντεπικινδυνότητα και την αποτελεσματικότητα με ενέργειες όπως: καθιστικές διαμαρτυρίες, πρωτοβουλίες STOP THE CITY (μ' ότι πιο παλαβό μπορεί να γίνει), διαμαρτυρίες με ποδήλατα ή μηχανάκια, προκηρύξεις κάτω από κάθε πόρτα τα βράδια (αντί της «επικίνδυνης» αφισοκόλλησης και συνάμα πιο οικονομική και σίγουρα ενημερωτική –γιατί την αφίσα τη σκίζουν– δράση), σαμποτάζ σε κλειδαριές και λουκέτα τραπεζών και παράλληλα προκήρυξη, πινέζες και καρφιά στα μπατσάκια και ασφαλίτικα της συνοικίας κλπ κλπ κλπ...

(–) **Μια δυναμική πρακτική με βάση 2 παράγοντες:** την ένταξη του αποτελέσματος της σε μια ευρύτερη προοπτική, την ευκολία διαφυγής και μη-σύλληψης με ενέργειες όπως: καταλήψεις σε κέντρα αντιπροσώπων (πολυεθνικές) η διαχειριστών εμπορευμάτων (σουπερμάρκετς, υπεραγορές κλπ), δυναμική υπεράσπιση χω-

ΠΕΡΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Ούτε την ιδιοκτησία απορρίπτουμε εμείς οι αναρχικοί, αν και έχουμε μια ιδιότυπη άποψη γι' αυτήν. Με κάποια έννοια, η ιδιοκτησία είναι κλοπή –δηλαδή, η αποκλειστική οικειοποίηση ό,τιδήποτε από οποιονδήποτε είναι στέρηση για όλους τους άλλους. Αυτό δεν σημαίνει ότι είμαστε όλοι κομμουνιστές, αυτό που θέλει να πει είναι ότι οποιοδήποτε ιδιαίτερο δικαίωμα ενός ατόμου για ένα οποιοδήποτε συγκεκριμένο πράγμα δεν εξαρτάται από το αν το έχει φτιάξει ή το έχει αγοράσει ή του το έχουν δώσει ή το χρησιμοποιεί ή το θέλει ή έχει νόμιμο δικαίωμα πάνω του, αλλά από το αν το έχει ανάγκη – και για να ακριβολογούμε, *αν το έχει ανάγκη περισσότερο από κάποιον άλλον. Δεν είναι θέμα αφηρημένης δικαιοσύνης ή φυσικού νόμου, αλλά ανθρώπινης αλληλεγύης και, ολοφάνερα, κοινής λογικής*. Αν έχω ένα καρβέλι ψωμί κι εσύ πεινάς, τότε είναι δικό σου, κι όχι δικό μου. Αν έχω ένα πανωφόρι κι εσύ κρυώνεις, τότε ανήκει σε σένα. Αν έχω ένα σπίτι κι εσύ δεν έχεις κανένα, έχεις το δικαίωμα να χρησιμοποιήσεις τουλάχιστον ένα από τα δωμάτιά μου. Αλλά με κάποια άλλη έννοια, η διοκτησία είναι ελευθερία – δηλαδή η ιδιωτική απολαυή κινητής περιουσίας σε επαρκή ποσότητα είναι μια ουσιαστική προϋπόθεση ευζωίας για το άτομο.

Οι αναρχικοί είναι υπέρ της προσωπικής ιδιοκτησίας που δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από ένα άτομο για την εκμετάλλευση άλλου – όλα εκείνα τα προσωπικά υπάρχοντα που τα μαζεύουμε από μικρά παιδιά και που γίνονται μέρος της ζωής μας. Εκείνο με το οποίο είμαστε αντίθετοι είναι η δημόσια ιδιοκτησία που δε χρησιμεύει σε τίποτα και που μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για την εκμετάλλευση ανθρώπων – γη και κτίρια, όργανα παραγωγής και διανομής, πρώτες ύλες και βιομηχανικά είδη, χρήματα και κεφάλαιο. Το ζήτημα είναι ότι ένας άνθρωπος μπορεί να ειπωθεί πως έχει δικαίωμα σ' αυτά που παράγει με τη δική του εργασία, αλλά όχι και σ' αυτά που παίρνει απ' την εργασία των άλλων έχει δικαίωμα σ' αυτά που χρειάζεται και χρησιμοποιεί αλλά όχι και σ' αυτά που δε χρειάζεται και δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει. Από τη στιγμή που ένας άνθρωπος έχει περισσότερα από αρκετά, τότε ή αυτά πάνε χαμένα ή εμποδίζεται κάποιος άλλος απ' το να έχει *όσα χρειάζεται*.

Αυτό σημαίνει ότι οι πλούσιοι δεν έχουν κανένα δικαίωμα στην ιδιοκτησία τους, γιατί είναι πλούσιοι όχι επειδή δουλεύουν πολύ, αλλά γιατί ένα σωρό άνθρωποι δουλεύουν γι' αυτούς και οι φτωχοί έχουν δικαίωμα στην ιδιοκτησία των πλούσιων γιατί είναι φτωχοί όχι επειδή δουλεύουν λίγο, αλλά επειδή δουλεύουν για άλλους.

συνέχεια από 1

–επειδή στηρίζεται σ' αυτούς και μόνο σ' αυτούς. Αν λοιπόν η συμμετοχή σου στις διαδηλώσεις είναι αδύνατη, η συμμετοχή σου στην προσπάθεια του λόγου είναι δυνατή. Μπορείς έτσι να συμμετέχεις στην καθημερινή γιορτή της εξέγερσης. Γιατί το αναρχικό κίνημα υπάρχει και η κοινωνική του κινητικότητα τρομάζει τ' αφεντικά. Τα αναρχικά έντυπα πρέπει να κυκλοφορούν όχι σαν προϊόντα μέσα στην λογική των νόμων του κράτους και του εμπορίου, αλλά σαν λόγος και πρακτική της εξέγερσης, δίχως κανένα δραχμικό αντίτιμο πάνω τους, παρά μόνο με το ρίσκο κάθε ανέντακτης έκδοσης.

Φίλε αναγνώστη, στα γνωστά βιβλιοπωλεία αναρχικών εντύπων, στα στέκια, στις ομάδες αναρχικών, περιμένουμε από την πιο μικρή ως την πιο μεγάλη προσφορά. Για την έκδοση έντυπων, για τις βενζίνες μας (που χρειάζονται κάποια μηχανάκια που πηγαινοέρχονται) για τις αφίσες και τις μικροφωνικές εγκαταστάσεις, για τα αναπόφευκτα έξοδα των δικηγόρων που δωρεάν συμμετέχουν στις μάχες των δικαστηρίων των αφεντικών. Με την ένδειξη **«για τον Αναρχικό» ή και δίχως αυτή**, κάθε οικονομική προσφορά **βοηθά το σπάσιμο του αποκλεισμού.**

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥΣ

συνέχεια από 1

Ο τακτικός ανακριτής είναι –όπως είπαμε– δικαστικός. Δεν δέρνει, δεν βρίζει, δεν απειλεί, αλλά... προφυλακίζει.

Ο νόμος ορίζει ότι ο κατηγορούμενος πρέπει να παρουσιάζεται στον ανακριτή μέσα σε 48 ώρες απ' τη στιγμή που συλλαμβάνεται. Η παραβίαση του 48ωρου αποτελεί παράνομη κατακράτηση.

Πάντα ο τακτικός ανακριτής δίνει στον κατηγορούμενο (έστω κι αν αυτός δεν θέλει) προθεσμία για να απολογηθεί.

Στην τακτική ανάκριση παρίσταται ο δικηγόρος μας.

Έχουμε κάθε δικαίωμα να αρνηθούμε να απολογηθούμε, αλλά καλό θα είναι να μην ασκήσουμε αυτό το δικαίωμα γιατί τότε θα προφυλακιστούμε οπωσδήποτε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ–ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Για τρίτη μέρα σήμερα συνεχίζεται η απεργία πείνας του κοινωνικού κρατουμένου Νίκου Τσουβαλάκη στις φυλακές Αλικαρνασσού Ηρακλείου Κρήτης. Καταγγέλουμε το υπουργείο Δικαιοσύνης για την από 10ετίας καταπάτηση και των πιο στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων του.

Καταγγέλουμε τις υπεύθυνες Φραγκιαδάκη-Τσερμπή τμηματάρχισα-διευθύντρια του υπουργείου σε συνεργασία με την αστυνομία να τον απομονώσουν στα πειθαρχεία.

Ο Νίκος Τσουβαλάκης καταδικάστηκε το 1979 για την ένοπλη επίθεση στη Γενική Τράπεζα της Νίκαιας, τραυματίζοντας μπάτσους και χαφιέδες σε 20 χρόνια φυλακή.

Η αστυνομία δεν πρόλαβε να τον σκοτώσει όπως τον Τσουτσουβή το '85.

Η αστυνομία συνεχίζει το έργο αυτό και μέσα στη φυλακή.

Κλείνοντας συντόμως τα 2/3 της ποινής του και σ' έσχατο σημείο βιολογικής φθοράς το υπουργείο Δικαιοσύνης και η δικαστική εξουσία του απορρίπτει όλα τα αιτήματα μείωσης της εξουθενωτικής ποινής του.

Ακόμη δε και στοιχειώδη μεταγωγή του για κλινική παρατήρηση στο νοσοκομείο.

Η εμπάθεια και το μίσος του κράτους στο πρόσωπό του συνιστάται στο γεγονός ότι με τα όπλα στα χέρια διεκδίκησε το δικαίωμα στη ζωή έξω από κάθε θέαμα.

Παράλληλα επί 10 συνεχή χρόνια καταγγέλει τις απάνθρωπες βάρβαρες και αιχμαλωτικές συνθήκες διαβίωσης μέσα στις φυλακές –στόχος του κράτους είναι η εξόντωσή του δεδομένου ότι κατέχει άπειρα στοιχεία για τις αυτοκτονίες– δολοφονίες στις φυλακές.

Ήδη αρχίζει ένα αγώνα καταγγέλοντας το υπουργείο Δικαιοσύνης και την δικαστική εξουσία με το έσχατο μέσο διαμαρτυρίας την απεργία πείνας και θα τον συνεχίσει έως ότου:

– Του μειωθεί νομίμως το υπόλοιπο της ποινής του.

– Να κλείσει το νταχάου της Κέρκυρας.

– Να μεταφερθεί στο νοσοκομείο κρατουμένων για κλινική παρατήρηση.

– Να επιτραπεί στη δικηγόρο του Κατερίνα Ιατροπούλου να τον επισκέπτεται ελευθέρως.

– Να βγει αμέσως από το πειθαρχείο.

Λόγοι υψίστης ανθρωπιστικής σημασίας επιβάλλουν φωνή διαμαρτυρίας σ' όλους, σ' όλους σ' όλους.

ΑΘΗΝΑ 10.9.1986

Φίλοι του Ν. Τσουβαλάκη